

De reis om de wereld in 90 dagen

Het jaar 2022 is inmiddels begonnen. Gedurende grote delen van 2020 en 2021 zijn we nauwelijks buiten Noah's Ark geweest, laat staan Uganda. Na twee geannuleerde reizen kunnen we gelukkig melden dat het in de laatste helft van 2021 wel is gelukt, iets dat we pas geloofden toen het vliegtuig opsteeg uit Entebbe. Zelfs met twee vermoeide kinderen kon onze vliegreis niet meer stuk. We zijn in Nederland én de VS geweest om vrienden en familie te ontmoeten en Elliot voor te stellen. Het was een goede tijd.

We kwamen eind juli aan in Nederland. Op het vliegveld was Patricia zó blij om Opa en Oma te zien dat ze tijdens het rennen voorover viel maar snel weer lachend opstond. Het was wel jammer dat Opa en Oma achter glas stonden maar gelukkig was er ook een deur. We kwamen net in een tijd zonder échte lockdown (en zonder échte zomer) en dus konden we genieten van het zwembad, de geitenboerderij, de bibliotheek, de kerk (buiten, dat wel), veel fietsen en en heel veel speeltuinen. Elliot had een stoeltje op Christian's stuur en Patricia zat bij Katie achterop. Patricia gaf commentaar op alles wat

ze zag: "Mama kijk, water. Mama, nog meer water!" enzovoorts.

In Augustus konden we bij Christian's broer Thijs en zijn Corrie zijn, en twee weken later vierden we Elliot's eerste verjaardag. Hij heeft de hele taart zelf opgegeten. De kinderen waren niet weg te slaan van opa en oma (en anders om) en er werden vele uren gepuzzeld, gelezen, gebadderd, gewandeld en wat grootouders nog meer met hun kleinkinderen doen.

September bracht een bitterzoet afscheid van de ene familie om naar de volgende te reizen. Na een vlucht van meer dan 10 uur kwamen we aan in Seattle. Katie's familie had Patricia niet meer gezien sinds ze twee maanden oud was en Elliot nog helemaal niet. Grandma en Goof (kort voor Goofy Grandpa) wonnen snel punten door in de auto al een assortiment boeken klaar te hebben liggen. In de eerste twee weken kon Elliot alledrie zijn tantes ontmoeten en hen helemaal verliefd op hen laten worden.

In de VS hebben we bijna al onze tijd doorgebracht met familie in Washington State. We zijn een week in Iowa geweest om Grandma Pat,

(naar wie Patricia vernoemd is) en nóg meer familie te bezoeken. Bij hun bungalow heeft Katie met Elliot en Patricia in hetzelfde beekje kunnen spelen waar ze zelf als kind iedere zomer te vinden was. Die dag besloot Elliot ook dat het tijd was om te gaan lopen - en hij is nooit meer opgehouden. We hebben ook Patricia's en Elliot's andere overgrootmoeder kunnen bezoeken, Grandma Eloise, en we wisten dat dit de laatste keer zou zijn. Zo was het ook.

Andere hoogtepunten waren met een jogging kinderwagen (in Patricia's woorden: boegie) een berg op rennen, wandeltochten door de prachtige natuur, in een grote berg bladeren springen (meer Katie's favoriet dan die van de kinderen), de honden voeren samen met Goof, bijna elke dag naar een speeltuin en wel honderd boeken van de bibliotheek lenen om die samen in bed te lezen. Bedtijd kwam met elk nieuw boek een minuutje later.

Opnieuw een bitterzoet vertrek, dit keer terug naar Uganda. Patricia en Elliot deden het bij elke overgang enorm goed, daar zijn we enorm dankbaar voor. Eenmaal terug vonden we twee tieners die op Elliot en Patricia zouden passen omdat het kinderdagverblijf bij Noah's Ark nog steeds gesloten was. Ze hadden al een goede band opgebouwd en we laten onze kinderen met een gerust hart bij hen achter.

Christian stortte zich op de PR voor de kerstpakketten van Noah's Ark en Katie leidde zang en dans voor de kerststukjes. En toen opeens, na 87 weken gesloten te zijn, mochten de scholen begin januari weer open. Patricia zit nu op de kleuterschool! We hopen dat school weer de nodige structuur brengt in het leven bij Noah's Ark én de miljoenen leerlingen in Uganda. We gaan het zien. Christian heeft nu meer mensen werken in zijn PR team en probeert sponsors te werven zodat meer kinderen naar school kunnen

(www.nacmu.org/school). Katie heeft de bibliotheek afgestoft en helpt kinderen weer om te lezen, en choreografeert prachtige dansen. Zodra Patricia de kans krijgt ontsnapt ze naar onze burens om met haar vriendinnetje te spelen en Elliot begint steeds meer woordjes te zeggen. Zijn eerste vier waren mama, papa, nee en Google.

Bedankt dat u onze familie steunt. Onze familie met 4 leden, maar ook onze familie met meer dan 200 leden. Dankzij uw steun en God's leiding kijken we vol verwachting naar wat 2022 ons zal brengen.

Bid met ons mee

ZONDAG :: dat alle kinderen bij Noah's Ark een relatie met God mogen hebben

MAANDAG :: God's leiding voor de leiders van Noah's Ark en Uganda

DINSDAG :: dat ons huis altijd tot eer van God mag zijn

WOENSDAG :: Scholen in Uganda en de herstart van het onderwijs

DONDERDAG :: Dat God ons gezin en huwelijk zal versterken en dat Hij het middelpunt zal zijn

VRIJDAG :: Dat de Heilige Geest werkzaam mag zijn in onze kerk

ZONDAG :: Dank voor het gezin van Christus dat ons tezamen brengt

**Familie Berkman
in Uganda**

PO Box 355, Mukono, Uganda
christianberkman@gmail.com

+256 785 467 459
nzekatie.blogspot.com